

گزارشی از راهپیمائی در حمایت از مهاجرین و پناهندگان در لندن

شنبه 17 سپتامبر در حمایت از مهاجرین و پناهندگان تظاهراتی در شهر لندن برگزار شد. بیش از 20 هزار نفر از مردم در اعتراض به سیاست های نژادپرستانه و تفرقه افکنانه دولت در این راهپیمائی شرکت کردند. شرکت کنندگان از پیر و جوان و ملیت های گوناگون همبستگی خود را بنا بر درک و آگاهی خود در شعار ها و پلاکاردهایی که در دست داشتند اعلام کردند. ابتکارات گوناگونی برای حمایت از پناهنده گان و مهاجرین از جانب مردم بکار گرفته شده بود. بیشتر خانواده ها که با فرزندان شان شرکت کرده بودند، پلاکاردهائی را در دست داشتند که به نظر می رسید فرزندان شان آن را نوشته و نقاشی کرده اند. پلاکارهائی با شعار " پناهنده گان خوش آمدید" مزین به قلب و گل بود و با طرح هایی که نظر مردم را به خود جلب می کرد. افراد پیری که به سختی راه می رفتند ولی همراه و همگام با مردم بودند و با تمام قدرت تلاش می کردند شعار ها را تکرار کنند. زمانی که راهپیمائی به ساختمان نخست وزیری رسید جوانان خصوصا دختران جوان با خشم و با صدای بلند شعار " تریسا می شرمت باد، چند تا کودک امروز کشته ای " را سر دادند. تعداد وسیع شرکت کننده جوان خصوصا زنان جوان در این راهپیمائی بر جسته بود. این جوانان شعار اصلی این راهپیمائی که پذیرش پناهنده گان و مهاجرین بود را با شور و هیجان فریاد می زدند و بطور خستگی ناپذیری آن را تکرار می کردند. گروه های موسیقی در بین صفوف تظاهرات به شور و شوق مردم می افزود. بسیاری از مردمی که در پیاده رو ها به تماشای این راهپیمائی ایستاده بودند با دست زدن و بالا بردن مشت هایشان حمایت خود را اعلام می کردند.

تعداد مردم شرکت کننده در این راهپیمائی نسبت به سال گذشته کاهش چشمگیری داشت. علت آن را باید هم در تبلیغات وسیع دولت حاکم علیه مهاجرین و پناهنده گان در بین مردم جستجو کرد و هم سازمان دهنده گان تظاهرات که به عاملین و مسببین اصلی در بوجود آمدن این خیل عظیم مهاجرین و پناهنده گان نمی پردازد. سیاست غالب بر سازمانده گان راهپیمائی تقاضا از دولت برای پذیرش مهاجرین و پناهنده گان به این کشور است. بازتاب این نوع نگاه و خواست را می توان در شعارهای اصلی و پلاکاردهایی که در دست مردم قرار داشت، مشاهده نمود. زمانی که در شعار ها و پلاکاردها و سخنرانی ها نظام سرمایه داری امپریالیستی به عنوان عامل اصلی و مسبب آواره گی میلیون ها توده مردم به میان کشیده نشود، انرژی مردم در خدمت سرنگونی این نظام رها و به کار گرفته نخواهد شد.

علیرغم این ضعف، شرکت در این مبارزات به تقویت روحیه همبستگی و اتحاد در بین مردم یاری می رساند. این وظیفه بر دوش همه نیروهای انقلابی است که در این مبارزات به افشای امپریالیست ها که با جنگ و تجاوز و بمب باران کشور های مختلف در خاورمیانه باعث دربدری میلیون ها نفر از مردم این کشور ها شده اند، بپردازند و با آگاه کردن مردم آنان را در جهت مبارزه ای انقلابی برای ساختن جهانی که در آن هیچ مرزی وجود نداشته باشد، متشکل نمایند.

در این راستا فعالین سازمان زنان هشت مارس در لندن در این راهپیمائی شرکت کردند و با پخش بیانیه "نه مرز، نه ملیت، نه جنسیت" تلاش کردند ضمن حمایت و همبستگی با مردم شرکت کننده و خواسته هایشان پیام اصلی بیانیه را در دسترس مردم شرکت کننده قرار دهند که برای خاتمه دادن به آواره گی میلیون ها انسان که زنان و کودکان قربانیان اصلی آن اند، مبارزه برای سرنگونی انقلابی نظام سرمایه داری امپریالیستی و همه مرتجعین رنگارنگ و بینادگرایان اسلامی، تنها راه حل است.

فعالین سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)-انگلستان

17 سپتامبر 2016

